

Odby skole

Peter Dahlgaard

Ifølge gamle breve var der intet skolehus i Odby, da lærer Olsen i 1818 kom hertil, men ifølge samme blev der bygget kort efter. Han var også en streng herre, og ville gerne banke lærdommen ind i børnene. Dog kunne et fårelår eller flæske-side mildne luften, så af den grund fik småårsbørnene lært mest. Børnene var ofte ene i skolestuen. Der var et fag, der hed tankeøvelse, så handlede man; men det var ikke frimærker. Det var pæne knapper.

En dag var to drenge i handel om en håndfuld knapper, da min bedstemor kom til og gav et skub, så knapperne fløj op og ned på gulvet. Olsen kom farende og råbte: »Jeg tror Fanden plager jer«. Og så vankede der. Det var det.

Jeg kom i den gamle skole til maj det år, den nye skole blev bygget - den gamle skole så rædsomt ud. Sammen med den nye skole fik vi en lærerinde, det blev frk. Katrine Simonsen, der var fra Brovst. Jeg tror, hun var dygtig, men noget skrap. Vi havde stor respekt for hende, men der var også nogle af drengene, der var slemme mod hende. Måske var der også noget

med, at de, der ville og kunne frem f.eks. i regning, var hun mest villig til at hjælpe. Det nød jeg bl.a. godt af.

En forbigået forlovelse satte sit præg på hende; hun var uligevægtig en tid. I 1916 indtraf tragedien. 3.-4. klasse skulle på udflugt til Hvide Sande - der var højt humør. Det var i de gamle bænkevogne; det var varmt, og børnene ville gerne vandet. Det blev delt i hold, pigerne med frk. Simonsen og drengene længere henne med Vestrup. Men ingen kendte farvandet og vidste ikke, at en muddermaskine var gået igennem kanalen og efterladt en dyb rende, før to af pigerne pludselig forsvandt. Lærerinden, der ikke kunne svømme, sprang fuldt påklædt i vandet og to piger løb efter hjælp hos Vestrup. Da lærerinden nåede renden forsvandt hun også. Da drengene kom dannede de kæde med Vestrup yderst. Kæden holdt, men der var for dybt, og de kunne heller ikke svømme. Der blev skaffet en båd, pigerne blev reddet, lærerinden flød ovenpå, men var død. Det blev en stilfærdig hjemtur.

P. D.

En opfordring til efterfølgelse

Under denne overskrift opfordrede Anna Overgaard i sidste nummer af årsskriftet interesserede læsere til at fatte pennen og være med til at belyse livet på vor egn, ved at fortælle om hjem, familie, arbejde, begivenheder m.m. Eventuelt vedlagt billeder med oplysninger om personer og lignende.

Redaktionen har indtil nu modtaget fire sådanne egns- og levnedbeskrivelser, hvoraf de tre opnåede at komme med i år. Vi siger tak for dem og gentager opfordringen, idet der må være mange flere, som kan og vil glæde os og vore læsere med en beskrivelse af livet på Thyholm og Jegindø, sådan som de selv har oplevet det.

Læs Anna Overgaards artikel en gang til, og fat så pennen.